

Bohaterowie Wiary - Abel

Wiarą lepszą ofiarę ofiarował Bogu, niżeli Kain, przez którą świadectwo otrzymał, że jest sprawiedliwy - Hebr. 11:4.

Niewiele jest biblijnych postaci mających tak wspaniałe świadectwo od Pana Boga. W przypadku Abła jest to o tyle zaskakujące, że na temat jego życia, postępowania, jest zapisany dosłownie jeden werset (1 Mojż. 4:4). Dowiadujemy się z niego, że Abel był pasterzem, który złożył Panu Bogu ofiarę z „pierworodnych trzody swojej i z tłuszczu ich”. W Piśmie Świętym to, co pierworodne jest uznawane za szczególnie cenne i wartościowe. W późniejszych czasach, gdy Pan Bóg dał Żydom Zakon, to co było pierworodne, należało do Pana Boga (2 Mojż. 13:1-2,12-15). Podobnie było z tłuszczem. Dziś, gdyjemy kotlet na obiad, odkrawamy tłuszcz, wydaje się nam, że jest to wyjątkowo niesmaczne, jednak to właśnie tłuszcz był tą częścią ofiary (np. barana czy cielaka), która była wyjątkowo przyjemna Panu Bogu. Tłuszcz symbolizuje szczególnie ukochaną przez Pana Boga cechę, czyli gorliwość i oddanie Panu Bogu. Żyd nie miał prawa tego jeść (3 Mojż. 3:17).

Czy jednak możliwe jest, że Pan Bóg spojrział na ofiarę Abła, a nie Kaina, z tego powodu, że jeden składał Mu zwierzęta, a drugi rośliny? Czy to jest kluczem do zrozumienia tej historii? Nawet intuicyjnie czujemy, że nie. Można to porównać do sytuacji, gdy dwoje dzieci daje rodzicom prezenty. Czy mama lub tata będzie kochała

jedno bardziej z tego powodu, że dostała od niego kwiatka, a nie laurkę albo jedno da jej ładniejszy rysunek niż drugie? Z pewnością przyznasz, że nie! Pan Bóg też nie postępuje w ten sposób. Apostoł Paweł odpowiada na ten dylemat. Kluczem do rozróżnienia pomiędzy Kainem i Ablem było to, że chociaż Kain złożył ofiarę jako pierwszy (!), to nie zrobił tego z dobrych intencji, z chęci służenia Panu Bogu, z pragnienia okazania wdzięczności. Zapewne chciał się pokazać przed rodzicami, że jest pobożny, wiedział, że im się to spodoba. Nie był w tym szczery, nie było w nim wiary. A jak się okazało po tych wydarzeniach, był złym człowiekiem, do tego stopnia, że zabił Abła.

Nie znamy życia Abła, nie wiemy nawet, ile miał lat, gdy zginął. Jednak Pan Jezus nazywa go prorokiem (Łuk. 11:50-51), a Pismo Święte w kilku miejscach mówi o tym, że krew Abła „woła o pomstę” (1 Mojż. 4:10-11; Hebr. 12:24), co oznacza, że jego śmierć była niezastuzona, niesprawiedliwa i sam Pan Bóg ocenił ją jako męczeńską, ponieważ wynikała ze sprawiedliwości jego uczynków (1 Jana 3:12). Taką samą śmiercią, powodowaną nienawiścią za dobre, sprawiedliwe zachowanie, wynikającą z wiary w to, że należy czynić dokładnie to, czego życzy sobie Pan Bóg, umarł sam Pan Jezus. I z tego powodu Abel jest pierwszą wymienioną postacią wśród bohaterów wiary.

Knop Łukasz